

a) Forskellen mellem vedkommende kommunes andel af hovedstadsrådets samlede beskatningsgrundlag og udgiftsbehov,

b) den samlede kommunale udskrivning af indkomstskat, sømandsskat og grundskyld i hovedstadsområdet i regnskabsåret forud for udligningsberegningen og

c) udligningsniveaueet.

De foran nævnte faktorer, der indgår i udligningsberegningen for et bestemt regnskabsår, „udligningsåret“, forholder sig tidsmæssigt til udligningsåret således:

Beskatningsgrundlaget dels for hovedstadsområdet under ét, dels for de enkelte kommuner vedrører det regnskabsår, der ligger to år forud for udligningsåret, med korrektion for virkningerne af den på basis af samme års beskatningsgrundlag beregnede kommunale udligning for udligningsåret, jfr. bemærkningerne til § 3.

Det samlede udgiftsbehov for området svarer til den samlede kommunale udskrivning i det regnskabsår, der ligger to år forud for udligningsåret, jfr. bemærkningerne til § 4.

De enkelte kommuners relative udgiftsbehov (udgiftsbehovstal) beregnes på grundlag dels af områdets og de enkelte kommuners folketal og befolkningens aldersfordeling pr. 1. januar i det kalenderår, udligningsberegningen foretages, dels af den i femåret forud herfor skete nettobefolkningsforskydning.

De angivne tidsrelationer for beregningsmaterialet må ses i sammenhæng med, at udligningsberegningen skal være afsluttet midt i september måned i året forud for udligningsåret, således at kommunerne kan tage hensyn hertil ved budgetlægningen for udligningsåret, jfr. i øvrigt bemærkningerne til § 14.

Med hensyn til beregningen af de enkelte kommuners bidrag i henhold til den foreslåede udligningsordning henvises til *bilag 1*.

Til § 3.

Bestemmelsen indeholder de nærmere regler for opgørelsen af kommunernes beskatningsgrundlag til brug ved hovedstadsudligningen.

Udgangspunktet herfor er de regler for opgørelse af kommunernes beskatningsgrundlag, der er indeholdt i det den 30. januar 1973 fremsatte forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning (F. 160, 1972-73). Herefter henregnes til en kommunes beskatningsgrundlag det beregnede kommunale indkomstskattegrundlag og 20 pct. af grundværdierne i regnskabsåret før udligningsberegningen. Det beregnede kommunale indkomstskattegrundlag opgøres indirekte på basis af den enkelte kommunes

andel af indkomstskat og sømandsskat, idet man dividerer det samlede beløb, som de nævnte skatteindtægter andrager, med kommunens udskrivningsprocent og multiplicerer tallet med 100.

Herfra gøres ved hovedstadsudligningen to undtagelser. For det første skal der i henhold til stk. 2 foretages korrektion af kommunernes beskatningsgrundlag som følge af den landsdækkende kommunale udligning. Baggrunden herfor er, at kommunerne ved den i lov nr. 282 af 10. juni 1970 hjemlede kommunale udligningsordning skal svare eller modtage bidrag, der beregnes i forhold til en nærmere fastsat procentdel af det beskatningsgrundlag, den enkelte kommune har udover, henholdsvis mangler i forhold til det gennemsnitlige beskatningsgrundlag pr. indbygger i hele landet. Der henvises til §§ 3 og 4 i ovennævnte lov nr. 282 af 10. juni 1970, samt til forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning (F. 160, 1972-73). Ved den foreslåede korrigering skal kommunernes beskatningsgrundlag formindskes eller forøges med det beskatningsgrundlag, hvoraf udligningsbidraget således beregnes.

Virkningerne af disse korrektioner dels for de enkelte kommuner, dels for hovedstadsområdet under ét er beregnet på grundlag af 1971-tal i *bilag 5*. Det fremgår heraf bl. a., at der som følge af *de* relativt gode beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet kun vil være tre kommuner, der modtager bidrag, medens samtlige de øvrige kommuner i hovedstadsområdet yder bidrag i henhold til den landsdækkende udligningsordning i 1973-74. Under ét vil disse korrektioner betyde en samlet reduktion af beskatningsgrundlaget i hovedstadsområdet med ca. 2.320 mill. kr. eller ca. 7 pct.

I stk. 3 er foreskrevet den afvigelse fra den almindelige opgørelse af beskatningsgrundlaget, at der skal korrigeres for atypisk høje grundværdier i forhold til indkomstskattegrundlaget. Om begrundelsen herfor henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit C, a. Baseret på beskatningsgrundlagene i 1971-72 vil denne undtagelsesbestemmelse få betydning for 2 af de 52 kommuner i hovedstadsområdet, jfr. nærmere bilag 5, kolonne 7. Disse 2 kommuners samlede nettobesparselse ved udligningsordningen kan i samme år anslås til 1,6 mill. kr., svarende til 0,04 pct. af det samlede beskatningsgrundlag i hele hovedstadsområdet. Da de faste ejendomme overvejende kun vurderes hvert 4. år, vil der med den hidtidige indkomstudvikling være en tendens til, at bestemmelsen navnlig har betydning i de første par år efter hver vurdering.

Til § 4.

Bestemmelsen indeholder regler for opgørelsen af